

HAKURUUTU

4
16

YHDISTYKSEN TOIMIHENKILÖT 2016–2017

Huom! Kaikki yhdistyksen toimihenkilöt ovat mukana toiminnassa vapaaehtoisina oman päivätyönsä ohessa. Siksi paras aika ottaa yhteyttä on virka-ajan jälkeen, kiitos!

Johtokunnan jäsenet 2016		puh.nro	kausi
Puheenjohtaja	Antti Tarkkala	040-7588494	2016
varapuheenjohtaja	Janne Rönni	040-7457693	2016
sihteeri	Carita Forsberg-Heikkilä	sihteeri@umn.fi	2016
jäsen	Marko Klapuri	040-8427792	2016–17
jäsen	Annika Korpilo	050-3780951	2016
jäsen	Heli Malinen	040-8402445	2016
jäsen	Anna-Mari Matikainen	045-6701138	2016
jäsen	Anne Nuutinen-Mäntylä	044-0709578	2016–17
jäsen	Esa Schön	040-8234892	2016–17
jäsen	Sanna Tahvanainen	0400-969999	2016–17
jäsensihteeri	Annina Nurmikivi	jasensihteeri@umn.fi	
taloudenhoitaja	Aino Sillanpää	talous@umn.fi	
Nome-toimikunta	Esa Schön	040-8234892	2016
Mejä-toimikunta	Sanna Tahvanainen	0400-969999	2016
Agility-toimikunta	Anne Laukkanen	040-5752441	2016
Toko-yhteyshenkilö	Iina Rinne	040-7435972	2016
Pk-yhteyshenkilö	Anna-Mari Matikainen	045-6701138	2016

Johtokunnan jäsenet 2017		puh.nro	kausi
Puheenjohtaja	Antti Tarkkala	040-7588494	2017
jäsen	Anne Laukkanen	040-5752441	2017–18
jäsen	Marko Klapuri	040-8427792	2016–17
jäsen	Pekka Lahti	040-8218676	2017–18
jäsen	Heli Malinen	040-8402445	2017–18
jäsen	Sari Kunnas	040-5000790	2017–18
jäsen	Anne Nuutinen-Mäntylä	044-0709578	2016–17
jäsen	Esa Schön	040-8234892	2016–17
jäsen	Sanna Tahvanainen	0400-969999	2016–17
jäsensihteeri	Annina Nurmikivi	jasensihteeri@umn.fi	
taloudenhoitaja	Aino Sillanpää	talous@umn.fi	
Nome-toimikunta	Pekka Lahti	040-8218676	2017
Mejä-toimikunta	Sanna Tahvanainen	0400-969999	2017
Agility-toimikunta	Anne Laukkanen	040-5752441	2017
Toko-yhteyshenkilö			
Pk-yhteyshenkilö	Anna-Mari Matikainen	045-6701138	2017

sähköpostit etunimi.sukunimi@umn.fi

PUHEENJOHTAJALTA

Tervehdys kaikille Uudenmaan noutajakoirayhdistyksen jäsenille!

Vuosi 2016 on jo kohta lopuillaan ja meillä kaikilla on varmasti jo monella joulun odotus mielessä. Kulunut vuosi on ollut yhdistykselle hyvinkin toiminnantäyteinen

ja kaiken tekemisen yhteydessä on myös juhlistettu toimintamme 40-vuotisjuhlaa. Keväällä juhlimme pitkää yhdistyksen taivalta Malmilla hyvässä hengessä muistellen vanhoja, minkä jälkeen heti perään kisattiin epävirallisessa joukkue- Working Test-kilpailussa Inkoossa perustamisvuosikymmenen teemassa 70-lukulaistain. Tapahtumia, kokeita, koulutuksia ja kilpailuja on ollut tarjolla jäsenistölle runsaasti juhluvuoden hengessä ja toivottavasti mahdollisimman moni Teistä on päässyt osallistumaan omien harrastustavoitteiden mukaisesti toimintaan mukaan. Yhdistyksen tarkoituksenahan on palvella jäsenistöään ja tarjota kaikille tasavertaisesti mahdollisuuksia harrastaa oman noutajansa kanssa.

Uudenmaan Noutajakoirayhdistys ry (UMN) on Suomen suurin Suomen Noutajakoira-järjestö ry:n (SNJ) alainen alueyhdistys, joka palvelee jäsenmäärältään hyvinkin suurta osaa maamme noutajaharrastajista. Yhdistyksen tavoitteena on toiminnassaan keskittyä noutajille tarkoitettuihin rodunomaisiin lajeihin samalla mahdollistaen myös muiden suositujen lajien harrastaminen. Virallisia kokeita yhdistys järjestää pääasiassa vain noutajille luontaisissa lajeissa kuten Nome ja Mejä, mutta aika ajoin myös muissakin, esim Toko,

resurssien niin salliessa. Tulevalle vuodelle on jälleen kerran suunnitteilla kaikille jotakin; tarjolla on eri lajien koulutuksia, kokeita ja muita tapahtumia. Toivottavasti mahdollisimman moni Teistä jäsenistä pääsee osallistumaan mukaan toimintaan ja pääsette harrastamaan oman koiranne kanssa. Toiminnan punaisena lankana on kuitenkin noutajien rodunomaisen toiminnan vaaliminen, kehittäminen ja tunnetuksi tekeminen. Tiedämmehän me kuitenkin kaikki, että noutaja on metsästyskoira jonka olisi hyvä päästä harjoittamaan luontaisten taipumustensa mukaista toimintaa.

Kulunut vuosi on ollut yhdistyksen vastuuhenkilöille suhteellisen raskas. Juhlavuoden teeman mukaisesti on pyrkimyksenä ollut olla näkyvä toimija noutajakoira maailmassa. Tavoitteeseen on päästy ja yhdistys on ylittänyt itsensä tarjoamalla ennätysmäärän harrastusmahdollisuuksia jäsenistölleen. Toiminnan aktiivinen järjestäminen kuitenkin tuntui rasittavan vain hyvin pientä osaa jäsenistöä ja kaikkien tapahtumien takana seisovat aina ne samat henkilöt. Tämä on erittäin valitettavaa ja toivonkin, että jatkossa mahdollisimman moni Teistä jäsenistä innostuisi lähtemään aktiivisemmin mukaan. Yhdistys ei halua ns. 'ukkoutua/akkautua' ja kaipaisimme kovasti uutta verta. Olit sitten uusi tai vanha harrastaja, niin olet erittäin tervetullut mukaan. Kaikissa harrastuslajeissa toimikuntien vetäjät ottavat mielellään uusia jäseniä mukaan oppimaan tekemistä yhteisen kivan koiraharrastuksen piiriin. Jos siis mitenkään tunnet mielenkiintoa yhdistystoimintaa kohtaan, niin olethan yhteydessä eri lajien toimikuntien puheenjohtajiin, joiden yhteys-

tiedot löydät tästä lehdestä. Voit myös olla yhteydessä allekirjoittaneeseen, joka tarvittaessa opastaa sinut oikean henkilön puheille ja ohjaa mukavan yhteisen harrastustoiminnan piiriin.

Vuoden lähestyessä loppuaan on myös yhdistyksen varsinainen syyskokous pidetty, jossa paikalla ollut jäsenistö hyväksyi jäsenmaksut, toimintasuunnitelman ja talousarvion tulevalle vuodelle. Luvassa on taas toiminnan täyteinen vuosi, joten seuraathan aktiivisesti yhdistyksen tiedotuksia nettisivustolla ja facebookissa ajankohtaisista tapahtumista. Heti vuoden alkuun on perinteitä kunnioittaen luvassa koulutustarjontaa Nomessa, Tokossa ja Agilityssä. Nomen maastokoulutukset tosin alkavat vasta keväämmällä lumien sulettua, mutta muistakaa ilmoittautua ajoissa koulutuksiin ja kursseille. Kokouksessa todettiin myös, että yhdistyksen talous on hyvin vakaalla pohjalla ja sen myötä kokous toivoi asian huomioitavan tulevan vuoden tarjonnassa. Viime vuosien positiivinen kehitys taloudellisessa mielessä on huomioitu jo talousarviota laadittaessa ja tämä tulee näkymään koko jäsenistölle entistä edullisempina koulutuksina, kursseina ja koeosallistumisina.

Syyskokouksessa valittiin yhdistyksen johtokuntaan uusia henkilöitä muutamien väisyydessä tehtävistä annettuaan monen monta vuotta vapaa-ajastaan toiminnan hyväksi. Yhdistys haluaa kiittää pitkään toiminnassa mukana olleita Janne Rönniä, Annika Korpilaa ja Anna-Mari Matikaista ahkerasta uurastuksesta hallitustyössä. Yhdistys osoittaa

myös kiitokset kaikille niille aktiiveille, jotka ovat kaikin mahdollisin tavoin olleet mukana järjestämässä toimintaa, oli sitten kyse toimikuntatyöstä tai vaikka kokeessa talkoilua yhden päivän ajan. Syyskokouksessa nimettiin myös tulevalle vuodelle uusia hallituksen jäseniä ja toimikuntien puheenjohtajia ja haluan kiittää heitä innokkuudesta osallistua yhdistyksen toimintaan ottamalla vastuuta eri osa-alueiden vetämisestä. Itse osoitan myös kiitoksen koko jäsenistölle luottamuksesta jatkaa puheenjohtajan tehtävässä. Tavoitteenani on jatkaa kuluneen vuoden tavoin pyrkien ohjaamaan yhdistyksen toimintaa palvelemaan noutajia ja noutajaharrastajia Uudellamaalla. Yhdistyksen tarkoituksena mukaisesti toiminnan painopiste on rodunomaisessa harrastamisessa ja noutajien tunnetuksi tekemisessä kuitenkin huomioiden jäsenistön toiveet muidenkin harrastusmuotojen osalta.

Vuosi 2017 on jo lähellä ja toivottavasti tapaamme yhdistyksen tapahtumissa. Jos teillä on ajatuksia toiminnasta, ideoita mitä voisi kehittää tai vaikka muuten vaan haluaisitte tulla juttelemaan noutajatoiminnasta, niin ottakaa rohkeasti yhteyttä tai tarttukaa hihasta tapahtumissa. Itse puheenjohtajana ja koko johtokunta kuulee mielellään jäsenistöltä kommentteja toiminnasta ja on aina avoin kehitysehdotuksille.

Rauhallista joulun odotusta ja hyvää uutta vuotta 2017 kaikille!

T: Antti

SISÄLLYS:

Puheenjohtajalta	3
Toimihenkilö esittäytyy	6
Yhdistys tutuksi	7
Juhlatunnelmia	9
Uudenmaan noutajakoirayhdistys – UMN ry. 40 vuotta	10
Vuosikello	12
Rally-tokoilua	16
Jälkiseminaari	18
Timi Sarkkisen luento	23
Noutajien A-metsästyskoe Oripäässä	26
TOKOn ja PK:n vuosi 2016	31
Nome-koulutusta Karjalohjalla	32
Valokuvakilpailun tulokset	34

lina Rinne

Hakuruudun ilmoitushinnat 2017:

1/1-s.	4v	180,00 €	127x185 mm tai 148 x 210 mm + 5 mm:n varat
1/2-s.	4v	108,00 €	127x90 mm tai 62x185 mm
1/4-s.	4v	48,00 €	60x90 mm

Jäsenten kennel ym. ilmoitukset 25,00€

Ilmoitusaineistot: Heli Malinen
p. 040-5887517, heli.malinen@umn.fi

Kuvat tulee lähettää ensisijaisesti JPG-muodossa, myös TIFF-muoto käy. Kuvien koko vähintään 118 pistettä / cm (300 pistettä / tuuma). Kuvien cm-koolla ei ole väliä.

Aineisto osoitteeseen:
hakuruutu@umn.fi

Etukannen kuva: Janne Rönni
Graafinen suunnittelu ja taitto: Liisa Holm

Hei!

Olen UMN:n uusi jäsen sihteeri **Annina Nurmikivi**. Asun Espoon Kalajärvellä avomieheni ja hänen vuoroviikoin meidän kanssa asuvien lasten kanssa. Päivätyöni ICT-hommissa Fujitsu Finland Oy:ssä. Koirien lisäksi harrastuksiin kuuluu Cross-Fit ja lenkkeily.

Koiravahvuuteen kuuluu tällä hetkellä rouvatollerit Bitti (Kilobyte vom Lech-Toller Nest, s. 2006), Myrkky (Redadict Dandy Duck, s. 2008), Naatti (Foxgrove's Naughty

Red Addict, s. 2009) ja uusimpana tulokkaana nuori uros Welho (Wizard vom Lech-Toller Nest, s. 2016). Koiraharrastusrintamalla tuttuja lajeja ovat näyttelyt, toko, agility, mejä ja tietenkin Nome-B ja WT. Welhon kanssa olisi tarkoitus ottaa jälleen hieman aktiivisempi ote harrastamiseen muutaman rauhallisemman vuoden jälkeen.

Kiitän luottamuksesta tehtävään valittaessa. Lähden jälleen mielelläni mukaan yhdistystoimintaan, sillä ilman toimijoita ei ole yhdistystäkään. Ilman yhdistyksiä ei taas olisi koulutuksia, kokeita, tapahtumia jne. Olen ollut aiemmin yhdistystoiminnassa mukana mm. tokokouluttajana UMN:llä ja sihteerinä ja jalostustoimikunnan jäsenenä Novascotiannoutajat ry:ssä.

Toivotan kaikille oikein mukavaa talviaikaa!

Uudenmaan Noutajakoirayhdistys – UMN ry. esittäytyy: ”Yhdistys tutuksi”

Uudenmaan noutajakoirayhdistys, meille kaikille tutummin ”UMN” on osa Suomen Noutajakoirajärjestön alueellista organisaatiota tarkoituksenaan edistää toimialueellaan terveiden ja puhdasrotuisten noutajien harrastusta, kasvatusta ja jalostusta sekä niiden käyttöä ja tunnetuksi tekemistä. Yhdistyksen sääntöjen mukaisen tarkoituksensa lisäksi yhdistys painostaa voimakkaasti jäsenistönsä harrastusmahdollisuuksiin ja pyrkii mahdollisimman monipuolisesti tarjoamaan noutajille tarkoituksenmukaisia harrastusmuotoja ja ajanvietettä. Toiminnassaan yhdistys toimii kattojärjestöjensä Suomen Kennelliiton, Helsingin Seudun kenneliirin ja Suomen Noutajakoirajärjestön asettamien raamien puitteissa ollen oman toimialueensa suurin koiraharrastusyhdistys vajaan 1300 jäsenensä vahvuudella.

Mitä UMN tekee?

Yhdistyksen toiminnan perustarkoituksena on tarjota jäsenilleen harrastusmahdollisuuksia omien koiriensä kanssa. Tarjoamaan sisältyy monipuolisesti koulutusten ja kokeiden järjestelyä kattaen kaikki yleiset noutajilla harrastettavat lajit; päällimmäisenä kuitenkin noutajien rodunomaiset lajit. Lajikohtaiset toimikunnat järjestävät aktiivisesti toimintaa jäsenistölle ja pyrkivät antamaan kaikille mahdollisuuden osallistua tekemiseen osaamistasosta riippumatta. Yhdistyksen perimmäinen tar-

koitushan on palvella jäsenistöään ja antaa vastinetta jäsenyydelle ja tähän perustarpeeseen UMN yhdistyksenä vastaa hyvinkin monipuolisesti.

Mitä hyödyn UMN:n jäsenyydestä?

Meitä yhdistyksen jäseniä usein mietityttää mitä hyötyä on yhdistyksen jäsenyydestä. UMN tarjoaa Suomen noutajakoirajärjestön mukaiset jäsenvaihtoehdot; jäsen voi olla liittämällä jäsenyyden myös kattojärjestö SNJ:öön, olla vain UMN:n jäsen tai valita esimerkiksi varsinaisen jäsenen kanssa samassa taloudessa asuvan statuksella olevan perhejäsenyyden. Kasvattajille on lisäksi tarjolla mahdollisuus liittää uusia koiranomistajia pentuejäseniksi. Yhdistyksen kaikessa toiminnassa jäsenet ovat aina etusijalla ja esimerkiksi koe- ja koulutuspaikat jaetaan aina ensisijaisesti yhdistyksen jäsenten kesken. Lisäksi yhdistys tarjoaa jäsenistölle osallistumismahdollisuuksia muuhun toimintaan, kuten teorialuennoille tai mahdollisuuden hankkia harjoitusrastaa rodunomaisiin kokeisiin harjoittelua varten. Punaisena lankana on aina ajateltava että yhdistys on olemassa jäseniänsä varten.

Mitä vastinetta saan jäsenmaksulle?

Usein tulee vastaan kysymys miksi pitäisi maksaa jäsenmaksuja ja olla UMN:n jäsen. Monella on varmasti nykyisen taloustilanteen valossa tarkasti mietinnässä mi-

hin kannattaa panostaa ja minkä voi jättää väliin. Koiraurheilun ja etenkin noutajatoiminnan piiriin on tullut useita kaupallisia toimijoita tarjoamaan palvelujaan markkinahinnoin kilpaillen vanhan perinteisen yhteisöllisen yhdistysharrastamisen kanssa. Konkreettisenä fakthanahan on varmaankin se, että kaupallisilla toimijoilla on paremmat resurssit palvelujen tarjoamiseen, mutta vapaaehtoistoimintaan perustuva yhdistyksen harrastustoiminta tarjoaa peruserätyksellään saman palvelun samanarvoisena koko jäsenistölleen. Yhdistystoiminta antaa myös jäsenilleen aktiivista tiedotusta ajankohtaisista asioista internet-sivustollaan ja sosiaalisen median kanavissaan.

Kuka tämä kaiken toteuttaa?

Vapaaehtoistyö ja talkoohenkinen työ ovat viime vuosina olleet katoava luonnonvara. Yhdistystoiminnan osalta on nykyään kui-

tenkin hyvä nostaa esille, että kaiken jäsenpalvelun toteuttaa pieni joukko noutajaharrastuksen pariin aktivoituneita henkilöitä omasta harrastuslajista riippumatta. Jäsenistölle tarjottavat koulutukset ja kokeet toteutetaan aina talkootyönä ja kukaan järjestäjä ei nostaa palkkaa tehdystä työstä vaan tämä on meille kaikille harrastus. Toiminnan pitkäjänteisen turvaamisen kannalta olisi myös hyvä jos yhdistys saisi mukaan uusia tekijöitä, eli jos koet olevasi kiinnostunut yhdistystoiminnasta ja tapahtumien järjestelystä yhteisen hyvän vuoksi niin oletan yhteydessä johtokunnan vastuuhenkilöihin. Kaikille innokkaille löytyy yhdistystoiminnassa varmasti oman osaamisalueensa mukaista toimintaa.

Terveisin

Antti Tarkkala

puheenjohtaja

Muistattehan käydä kurkkaamassa ajankohtaisista tapahtumista sekä nettisivuiltamme <http://www.umn.fi/> että Uudenmaan Noutajakoirayhdistys ry - UMN -facebookryhmästä!

TEKSTI: SANNA TAHVANAINEN

Heli Lehtinen

Annen esitys "50 päivää ja yötä talkoillen"

JUHLATUNNELMIA

UMN juhli pyöreitä kymmeniä 12.3.2016 Solhemissa. Juhliin saapui lähes 50 kutsuvierasta ja jäsentä ympäri Eteläistä Suomea. Tobina Nyman johdatti juhla-kansan historian havinoihin hienolla diaesityksellä, missä yhdistyksen toimintaa oli kuvattu useampana vuotena. Entisiä puheenjohtajia paikalle saapui viisi eli Arto ja Tuija Wickström, Heli Tuomi, Kaarina Pirilä ja Anne Nuutinen-Mäntylä ja heidänkin toimestaan muisteltiin menneitä, silmäkulmia naurunpyrkähdyksistä pyyhkien. SMN sekä SNJ muistivat myös yhdistystä omilla puheillaan ja viireillään. Hienojen muistelujen jälkeen pääsimme korkkaamaan Anne Nuutinen-Mäntylän ja Pekka Lahden kokoaman pitopöydän, joka vei kielen mennessään. Ilta oli iloinen, täynnä puheensorinaa ja hyvää tunnelmaa ja sen päätti soitannallaan Benny Lovers. Yllätysnumerona lavalla kuultiin myös Annen esitys *50 päivää ja yötä talkoillen*. Puolen yön paikkeilla osa juhlijoista jatkoi vielä karaokemaailmaan, osan pyörähtäessä jo omassa sängyssään. Hienot juhlat, upeat puitteet, mainio ruoka ja mitä parhain juhla-äiti. Tästä on hieno käynnistä yhdistyksen seuraavat kymmenet käyntiin. Kiitos vielä kaikille vieraille, te teitte juhlastamme sen arvoisen.

UUDENMAAN NOUTAJAKOIRAYHDISTYS – UMN RY. 40-VUOTTA UUDENMAAN NUUSKUISTA NYKYPÄIVÄÄN

Uudenmaan noutajakoirayhdistys on perustettu tammikuussa vuonna 1976 Helsingissä kahvila Primulan kulmassa. Yhdistys oli tuolloin Suomen Noutajakoirayhdistyksen (SNY) alaosasto ja nimeltään Uudenmaan Nuuskut – Nylands Nuusku. Vuonna 1982 SNY oli muuttumassa järjestöksi ja niinpä alaosaston rekisteröityminenkin tuli ajankohitaiseksi. Varsinaisesti yhdistys merkittiin yhdistysrekisteriin vuonna 1983. Yhdistyksen perustajajäseninä ja ensimmäisinä toimihenkilöinä vuonna 1976 olivat koiramaailman tunnetut nimet: Aatos Wuorimaa, joka valittiin myös ensimmäiseksi puheenjohtajaksi, Oili Aspegren, Pelle Axelson, Kalevi Kosonen, Arto Laakso, Andrea Standertskjöld ja Heikki Suumäki. Vuonna 1988 yhdistyksen nimi muutettiin virallisesti Uudenmaan Noutajakoirayhdistys ry:ksi (UMN).

Yhdistyksen toiminta on ollut hyvin aktiivista jo ihan alkuvuosista lähtien. Yhdistyksen kerhoiltoja järjestettiin jo 1970-lu-

vulla säännöllisesti, tottelevaisuuskoulutusta pidettiin viikoittain ja lisäksi järjestettiin näyttelyvalmennus- ja riistaantutustumistapahtumia. Toiminnan alkuaikoina yhdistys järjesti myös jäljestämiskokeita, metsästyskokeita ja taipumuskokeita. Koemäärät olivat aikaansa nähden huikeita ja voi vain ihailla tuolloin toimineiden jäsenten ja tekijöiden aktiivisuutta. Toisena toimintavuonna järjestettiin mm. kuudet taipumuskokeet, neljät mejä-kokeet ja viidet metsästyskokeet, joista yksi oli kansainvälinen noutajien metsästyskoe. Yhdistys on myös alkuajoistaan lähtien ollut aktiivinen toimija noutajien harrastustoiminnan edistäjä toimialueellaan. Vuosi toisensa jälkeen on jäsenistöllä ollut mahdollisuus esimerkiksi saada harjoitusriistaa hankintahinnoin, joista voi myös kuriositeettina mainita 90-luvun riistapörssin. Aikoinaan yhdistyksen riistapörssi operoi Helsingin keskustassa, linja-autoaseman kupeessa. Pörssistä saattoi kätevästi kotimatalla käydä ostamassa koiran treenaamiseen vaikkapa lokin. Usein Riistapörssissä kävi-

kin bisnesmiehet salkkuineen, jotka pakkasivat ajan hengen mukaisesti linnut salkkuihinsa mukaan.

Yhdistyksen jäsenlehti "Hakuruutu" ilmestyi ensimmäisen kerran vuonna 1994 – samana vuonna järjestettiin ensimmäisen kerran myös Uudenmaan Ohjus -niminen epävirallinen nuorten koirien rodunomaisen toiminnan leikkimielinen kilpailu, joka järjestetään edelleenkin vuosittain. Yhdistyksen jäsenjulkaisu, Hakuruutu muuttui vuonna 2015 alkaen sähköisesti jäsenistölle jaettavaksi. UMN tiedottaa toiminnastaan aktiivisesti internet-sivustollaan ja sosiaalisen median kanavissaan toiminnastaan.

Nykyään Uudenmaan Noutajakoirayhdistystä johtaa aktiivinen johtokunta apunaan lajikohtaiset toimikunnat: NOME, MEJÄ, TOKO, AGi ja OK. Jäseniä yhdis-

tyksellä on n 1300 ja jäsenmäärän kehitys on vakaata. Yhdistyksen johtokunta koostuu kuukausittain hoitaen hallinnollisia asioita muun tapahtumajärjestelyn ohessa. Lajikohtaiset toimikunnat järjestävät aktiivisesti tapahtumia, kokeita ja koulutuksia, joihin jäsenistöllä on aina etusija osallistua. Yhdistys luokin jäsenilleen laajalla pohjalla harrastusmahdollisuuksia pyrkien tarjoamaan jokaiselle mahdollisuuden harrastaa oman koiransa kanssa.

Uudenmaan Noutajakoirayhdistys juhlistaa 40-vuotistaivaltaan Helsingissä lauantaina 12.3.2016. Kaikki jäsenet ovat tervetulleita mukaan viettämään mukavaa iltaa tilaisuuteen. Tarkemmat tiedot tilaisuuteen osallistumisesta löytyvät osoitteesta www.umn.fi.

Lähteet:

Nuusku 2/2008 artikkeli UMN historiasta

Yhdistyksen 20-vuotisjuhlajulkaisu v. 1996 (toimikunnan jäsenet: T. Wickström, T. Fagerström, M. Koivula, S. Rajala, P. Tiusanen, V. Enroth, T. Nyman ja A. Wickström)

UUDENMAAN NOUTAJAKOIRAYHDISTYS – UMN RY. 40-VUOTTA

UMN on vireä ja aktiivinen yhdistys, joka tarjoaa jäsenilleen kaikenlaista puuhaa tapahtumiimme. Yhdistys järjestää jäsenilleen useita tapahtumia, koulutuksia ja kokeita. Tavoitteenamme on palvella jäsenistöä erilaisten tapahtumien muodossa mahdollisimman monipuolisesti. Tässä pieni kooste siitä, mitä vuoden aikana on muun muassa tapahtunut.

TAMMIKUU

Rally-toko-koulutusta

HELMIKUU

Rally-toko-koulutusta

MAALISKUU

Yhdistyksen 40-vuotisjuhla
Helsingissä

PK - Jälkiseminaari
Porvoossa 6.3.2016

Noutajien peruskoulutusluento
15.3.2016 Vantaalla

Yhdistyksen vuosikokous.
21.3.2016, Helsinki

Miira Ikonen

Ila Purola

HUHTIKUU

NOWT – Noutajien Joukkue
Working Test, Inkoo 9.4.2016
IWT-säännöin

NOWT – Noutajien Joukkue
Working Test,
Inkoo 10.4.2016 Mixed-class

WT-koulutus, Kattelus
15.–17.4.2016

Uudenmaan ohjus 2016
23.4.2016 Järvenpää

Agilityn alkeiskurssi starttasi

TOKO - Nomen
perushallintakoulutukset
kevätkaudelle alkoivat

Janne Rönni

Anna Vanha-Perttula

Iina Rinne

TOUKOKUU

MEJÄ – Uusimaa, 8.5.2016

NOWT – Noutajien Working Test,
Hyvinkää 14.5.2016

NOU – Noutajien taipumuskoe,
Raasepori 21–22.5.2016

Agilityn alkeiskurssi jatkuu

Kirsi Luoma

KESÄKUU

NOME-B: ALO, AVO, VOI
4. ja 5. 6. 2016

PK - Erikoisjälkikoulutus Inkoossa

Raija Theoharous

HEINÄKUU

ELOKU

MEJÄ – Uusimaa, 7.8.2016

Sanna Tahvanainen

SYYSKU

TOKO ja Rally-Toko koulutukset
alkoivat syyskaudelle

HSKP MEJÄ piirimestaruus 4.9.2016

HSKP piirimestaruus VOI
10.9.2016 sekä ALO ja AVO

UUDENMAAN piirimestaruus VOI
11.9.2016 sekä ALO ja AVO

NOU – Noutajien taipumuskoe,
Raasepori 10.–11.9.2016

Noviisi-A harjoituskoe 17.9.2016
Oripäässä

NOME-A Uusimaa, 22.9.2016

Sami Lemberg

LOKAKUU

NOME-A, 5.10.2016, Janakkala

TOKO - Nomen
perushallintakoulutukset syyskaudelle
alkoivat

TOKO - pentu- ja
arkitokokoulutukset alkoivat
sisätiloissa

NOWT 15. ja 16.10.2016, Loppi

NOME-A, 22.10.2016, Oripää

Raija Theoharous

Raija Theoharous

MARRASKUU

Yhdistyksen syyskokous marraskuussa
2016

NOME-koulutusta Karjalohjalla
19.–20.11.2016

Minna Hurme

Rally-tokoilua

Mitä on rally-toko?

Rally-toko on tokoa eli tottelevaisuusliikkeitä lisättynä agilitylla ja koiratanssilla.

Laji syntyi 2000-luvun alussa Yhdysvalloissa Charles Kramerin toimesta ja vuonna 2014 virallistettiin myös Suomessa.

Rally-toko on koiran ja ohjaajan yhteistyötä ja siinä saa ja pitää olla hauskaa. Koiraa saa kehua suorituksen eli radan aikana, mutta ei palkata ruualla, lelulla eikä koskemalla. Laji kehitettiin ajatellen ihan tavallisia koiranomistajia, sillä kaikki voivat tätä harrastaa ikään ja kokoon katsomatta. Lajin tekee helposti lähestyttäväksi myös se, että tämän voi aloittaa iäkäskin koira ja ohjaaja voi hyvin olla esim. pyörätuolissa tai käyttää kävelykeppiä.

Luokkia on neljä: alokas- (ALO), avoin- (AVO), voittaja- (VOI) ja mestariluokka (MES). Jokaisessa luokassa suoritetaan rata jossa on kylttejä 10–20 kappaletta ja ne on asetettu 3–5 metrin välein. Koirakko etenee perusseuraamisessa ja suorittaa kunkin kyltin kohdalla siinä määrätyn tehtävän. Tehtäviä on erilaisia; suunnanmuutoksia, takapään käyttöä, hyppyä, pujottelua, houkuttusta, peruutuksia ja erilaisia asentoja. Alokasluokassa koira on remmissä koko suorituksen ajan ja avoimesta eteenpäin ilman.

Päätavoitteena on koiran tottelevaisuus, ihan kuten tokossakin, mutta iloisesti ja koiraa kannustaen. Tekeminen vaihtuu sään-

nöllisesti pitäen lajin mielenkiintoisena koirakolle. Koira oppii myös uusia temppuja ja kuka nyt ei rakastaisi temppuja. Ja tärkein, se on mitä parhaita yhteistyötä ja koiran aktivoimista. Ja kun olet kurssilla käynyt, voit hyvin jatkaa liikkeiden tekemistä ja opettelua kotioloissakin, sillä kaikki kyltit löytyvät yhdistyksen virallisilta kotisivuilta.

Miksi me innostuimme lajista

Olen harrastanut rallya kohta 3- vuotiaan labradorini kanssa ihan pennusta asti. Lajissa viehätti nimenomaan se, että tehdään rataa ja se on joka kerta erilainen, tämä hyvä varsinkin koiralle joka tykkää ennakoita asioita ja tekemisiä.

Ihan helppo laji ei kuitenkaan ole kyseessä alun jälkeen, sillä erityisesti ihmiseltä vaaditaan paljon opettelua ja muistamista, erilaisia kylttejä on lähes 100. Ja ne voidaan suorittaa koira vasemmalla, sekä oikealla puolella seuraten, niin mahdollisia kysymyksiä koiralle tulee paljon. Voittaja-, ja Mestariluokassa radan suorituksen jälkeen odottaa vielä käytösrutu, joten koiran pitää radan jälkeen osata myös rauhoittua. Käytösrutussa kellotellaan kaksi tai kolme minuuttia, tuomarin määräämässä asennossa. Mestariluokassa kolme minuuttia voidaan suorittaa myös koira oikealla.

Laji on monipuolinen ja mielenkiintoinen, sekä koiralle että ohjaajalle. Minut la-

Lappeenrannan kisoissa Ilpon kanssa, tästä ratasuorituksesta saimme ensimmäisen koulutustunnuksen RTK I

ji vei niin mennessään, että tällä hetkellä koulutan UMN:n riveissä ja keväällä pääsen suorittamaan RT koetoimitsijapaperit. Tulevaisuudessa toivon valmistuvani lajissa myös tuomariksi. Pienen kisatauon jälkeen korkkaamme Ilpon kanssa voittajaluokan, toivottavasti pääsemme jatkamaan hyviä kisasuorituksia.

Aloittamisen helppous, ihan vaikka kotona

Rally-toko on helppo aloittaa. Riittää että koira osaa peruskäskyjä eli istua, mennä maahan ja seurata, siitä on hyvä lähteä oppimaan lisää. Alokasliikkeen kyltit ovat kaikki perusjuttuja ja koiran hyvää peruskäyttäytymistä. Haasteita kuitenkin riittää aina mestariluokkaan asti, josta löytyy jo

sarjahyppyä, tunnelia, edessä peruuttamista pois päin ohjaajasta ja merkille lähetystä. Jos laji kiinnostaa, kannattaa aloittaa jo hyvissä ajoin ottamaan koira myös oikeanpuolisen seurauksen, siitä on sitten helppo lähteä opettamaan niitä liikkeitä kun voittajaluokka on edessä.

Rally-tokokoulutusta löytyy jo lähes kaikilta yksityisiltä koirakouluilta sekä erilaisilta seuroilta. Kannattaa myös katsoa rally-toko sivujen foorumi, siellä mainostetaan eri puolien Suomea olevia rally-kisoja ja sieltä löytää seuroja jotka kursseja järjestävät.

Lisää informaatiota sivustolta www.rally-toko.fi. Täältä löytyvät myös kaikki kyltit sekä kisaratakaavioita ja uutena ne löytyvät nyt myös ruotsiksi.

Jos taas RT on lajina jo tuttu ja tuntuu että haasteita ei ole tarpeeksi, suosittelen katsomaan mitä tarjoaa Rally Free. Idea on sama, suoritetaan rata missä on kylttejä, mutta tämä laji perustuu enemmän koiratanssiin ja tempuiluun. ♦

”Vahvista harjoittelussa aina perustaa, koska kaikissa ongelmatilanteissa koira toimii perustan mukaisesti ”

– 6.3.2016 Porvoossa pidetty jälkiseminaari

Uudenmaan noutajakoirayhdistys ry järjesti jälkiseminaarin Porvoossa 6.3.2016 hieman uudentyypisellä konseptilla. Yhdistimme palveluskoirien metsäjäljen (PAJÄ) ja metsästyskoirien jäljestyskokeen (MEJÄ) samaan seminaariin, koska koemme, että molempien lajien harrastajat voivat oppia toisiltaan. Lisäksi MEJÄ sopii mainiosti eläkelajiksi PK-puolella koeuransa lopettaneelle koiralle, joka ei esimerkiksi enää terveytensä puolesta pysty tekemään hyppynoutoja, mutta jäljestäminen sujuu edelleen mainiosti ja tuottaa koiralle tyydytystä. MEJÄ-kokeessa ei nimittäin ole lainkaan tottelevaisuusosuutta tai esineruutua, ainoastaan jälkiosuus. Luennoitsijoina seminaarissa toimivat Anu Purola metsäjäljen osalta ja Iina Rinne verijäljestä puhuen.

Metsäjälki

Anu Purola kasvattaa suursnautsereita (=riiseni) ja labradorinnoutajia kennelmällä Tintenfass. Hän on kilpaillut kuudella eri koiralla yli 300:ssa kokeessa/kilpailussa yli 30-vuotisen koiraharrastusuransa aikana. Anu aloitti esityksensä kertomalla ihastuneensa labradoriin sen nenätyöskentelyn ja hermorakenteen vuoksi, vaikka on

vannoutunut riisenharrastaja. Anun kantanarttulabbis Humppa (Punapakan Rokkimimmi) on koulutettu kuten suursnautserit maastossa. Anu totesi, että labradori on paljon älykkäämpi, kuin moni perinteisistä palveluskoirista. Labradorin herkyys näkyy tottiksessä, mutta maastossa ne ovat hyvin kestäviä. ”Älä koskaan treenaa suuttuneena, suhdeongelmat näkyvät heti koulutuksessa” Anu painotti. Hän kertoi, että nouto tulee ilmaiseksi labradorilla ja Humppa on Anun koirista ainoa, joka noutanut kepit jäljellä.

Anu kävi esityksessään lyhyesti läpi palveluskoirien jälkilajit, joita ovat metsäjälki (PAJÄ) ja peltojälki (PAEJ). Metsäjälki on Suomessa eniten harrastettu palvelus-

koirien jäljestyksen muoto. Jälki lajina sopii kaikille roduille, mutta metsäjäljellä kilpailuoikeus on vain palveluskoiraroduilla. Pelastusjälkeä voi harrastaa kaikilla rekisteröidyillä koirilla. Jälkiharrastuksen etuja ovat harjoittelumahdollisuudet kaikkialla Suomessa ja sitä voi harrastaa myös yksin. Anu totesi, että varsinainen koiran jäljestyskoulutus tapahtuu itse tehdyillä jäljillä. Leireillä ja seminaareissa voi saada vieraan tekemiä jälkiä, uusia ideoita ja joskus ratkaisuja ongelmiin. Anu suosittelee jälkeä lajina kaikille pennunostajille, koska perhe saa koirasta paremman käsityksen kun se saa luontaista tekemistä ja koiran taipumus jäljestää kertoo koiran kapasiteetista ja tuottaa koiralle iloa.

Metsäjälkikoe

Palveluskoirakokeissa on aina tottelevaisuusosa, joka on kaikissa kokeissa lajista riippumatta samanlainen sekä maasto-osa kuten jälki, haku, viesti jne. Osien suoritusjärjestys voi vaihdella. Koiran on onnistuttava sekä tottelevaisuudessa että maasto-osuudessa saadakseen tuloksen, jota kutsutaan koulutustunnukseksi. Koiran on oltava laukausvarma. Saadakseen koulutustunnuksen, koiran on saatava vähintään 70 pistettä tottelevaisuudesta ja 150 pistettä maastosta. Metsäjälkikokeen jälkiosuudesta voi saada parhaimmillaan 170 pistettä ja esine-etsinnästä 30 pistettä.

Koejälki on vieraan ihmisen tekemä ja tehdään metsämaastoon. Jälki voi ylittää

pieniä teitä ja peltoalueita. Jäljelle on aina laitettu kuusi ”kontrollikeppiä”. Jälki alkaa etsintälinjalta eli janalta, jossa tuomari arvostelee koiran työskentelyn jäljen etsinnässä antaen siitä korkeintaan 40 pistettä. Virheitä ovat mm. takajäljen ajaminen, jäljen ylitys ja epäsuora eteneminen eli söhläys tai pyöriminen. Loput 130 pistettä tulevat kepeistä. Ensimmäisistä viidestä kepeistä saa 20 pistettä jokaisesta ja viimeisestä, kuudennesta kepeistä 30 pistettä. Jäljentekijä hajustaa kepit pitämällä niitä hallussaan vähintään 30 minuuttia ennen jäljen kävelemistä maastoon. Keppien sijoittelulla voidaan varmistaa, että koira on jäljestänyt koko lenkin, jonka jäljentekijä on kävellyt, koska tuomari ei seuraa työskentelyä enää janan jälkeen.

Koiran tulee olla jäljestäessään kiinnitetynä jäljestysliinaan. Jos tuomari näkee koiran olevan irti jäljestysliinasta, katsotaan jäljestys loppuneeksi eikä suoritusta saa jatkaa. Vauhti ei ole arvosteluperuste. Koira saa vaikka laukata, mutta sen tulee reagoida janalla jälkeen. Parhaat pisteet janalta saa ohjaajan seistessä paikallaan kunnes koira on edennyt kymmenen metriä. Sen jälkeen ohjaajan tulee seurata koira etsintälinjalla. Ohjaajan tulee pitää kymmenen metrin etäisyys koiraan myös koiran löydettyä jäljen ja lähdettyä jäljestämään. Anu toteaa, että koiralle on usein vaikeaa edetä 10 metriä ihmisen seistessä paikallaan ja ne oppivat helposti sakkaamaan etsiessään jälkeä. Janalla voi siten menettää paljon pisteitä. Työskentelyaika janalla on 5 minuuttia, jonka jälkeen koe keskeytyy, jos koira ei selvittänyt sitä. Janalle jääminen on yleensä ohjaajavirhe. Janalla liinasta irti päästämisestä ei hylätä, jos koira esimerkiksi kiertää puun, ohjaaja päästää jälkinarusta irti ja kutsu koiran takaisin. Käskyjen käyttö on sallittua.

Esine-etsintä eli esineruutu

Alueen eli ruudun koko on 50 metriä x 50 metriä ja se on tallattu siten ihmisjoukon ja yhden koiran toimesta, ettei koira löydä jäljestämällä esineitä. Koulutuksessa koiralle opetetaan, että esineet ovat alueella, jossa on kävelty. Ruutu on kaikissa luokissa ja lajeissa samankokoinen. Esineruudussa alustana on yleensä metsä, joskus kivikkoisen rinne tai hiekkakuoppa. Etsintäaika on aina viisi minuuttia, ja tuotavien esineiden määrä riippuu luokasta, jossa kilpaillaan. Ohjaajalle osoitetaan etsintäsivu, jossa saa liikkua vapaasti ja lähettää koira haluamistaan kohdista. Pilliä saa käyttää ja antaa suullisia käskyjä, mutta etsintätehtävää arvosteltaessa arvostetaan itsenäistä työskentelyä. Ruudun esineet ovat käyttöesineitä, kuten käsine, puukon tuppi jne. Esineet eivät saa olla kovamuovia, lasia tai metalleja. Samassa luokassa kilpailevilla koirilla on samat esineet samoissa paikoissa.

Kun koira saa esineestä hajun, sen tulee paikallistaa esine määrätietoisesti ja löydettyään esineen tuoda se suoraviivaisesti palauttaen. Luovutus tehdään ensisijaisesti ohjaajan edessä, mutta sitä ei arvostella yhtä tarkasti, kuin tottelevaisuusosuudessa. Koira saa kehua, mutta palkkaaminen on kielletty. Kun koira työskentelee vapaana, sillä on oltava PK-tunnusvaljaat päällä.

Koiran jäljestyskoulutus

Anu kertoi, että koira oppii erottamaan rikkoutuneen maan hajun ehjistä. Jo sen geneetiikka sanoo, että tämä johtaa johonkin. Ihmisen haju pysyy voimakkaana jäljellä noin 30 minuuttia. Mitä vanhempaa jälkeä koira ajaa, sitä alempana se pitää kuonoaan ja sitä vähemmän se sakkaa.

Anu kertoi pysähtyvänsä koejälkeä tehdessään esineen jättöpaikalle, tamppaavansa maata vähän ja hajustavansa kepit hyvin hieromalla niitä käsissään, jotta hajua

olisi mahdollisimman paljon. Anu neuvoi harjoittelemaan erilaisia keppejä, koska et voi tietää, miten jäljen tekijä on toiminut. Anun arvion mukaan keskimäärin neljäs-tä viiteen koira kymmenestä tuo kokeessa kaikki kepit. Osa koirista haluaa vain jäljestää. ”Koulutuksen päämääränä on itsevarma jäljen etsiminen ja virheetön jana, varma keppi-ilmaisu ja itsenäisesti sekä voimakkaasti kaikenlaisilla alustoilla jäljestävä koira” Anu tiivistää.

Alle kuusi kuukautta vanhalle pennuille opetetaan nenän käyttöä pellolla tai nurmikolla esimerkiksi tallaamalla ruutuja. Ruudun reunoille laitetaan enemmän ruokaa. Tavoitteena on opettaa pennulle nenän käyttö ja halu etsiä maasta sekä hajuavan seuraaminen. ”Pikkupennut ovat motorisesti kehittymättömiä ja siksi niitä on turha viedä metsään jäljestämään ennen kuin ne pystyvät liikkumaan kunnolla esteistä välittämättä” Anu toteaa.

Yli kuusi kuukautta vanha pentu viedään suoraan metsään ja sille opetetaan keppihulluus. Metsäjäljellä ei Anun mukaan koskaan käytetä ruokaa muuta kuin palkkana kepeiltä. Jos koira ei nauti taisteluleikeistä kepeillä, se voidaan opettaa vaikka naksuttimella näyttämään kepin, ja pal-kataan siitä ruualla. Anu kertoi pilke silmäkulmassa, että labradorin ja riisenin ”uteliaisuusvietti” auttaa koulutuksessa, ne haluavat synnynnäisesti selvittää missä olet käynyt. Hyödynnä sitä koulutuksessa.

Nuoren koiran ensimmäinen jälki voi olla 30–50 metriä pitkä ja koira otetaan mukaan katsomassa jäljentekoa. Aluksi leikitään koiran kanssa kepillä treenikaverin pitäessä koira. Anu pudottaa kepin maahan, koiraan katse käännetään muualle ja Anu nostaa kepin huomaamatta pois, kävelee lyhyen jäljen ja pudottaa kepin jäljen päähän. Sitten jälki ajetaan. Jos koira ei ole kiinnostunut jäljestä, kuljetaan siksakilla

jäljen päällä ristiin rastiin, jotta koira törmää jälkeen uudestaan ja uudestaan lopulta ymmärtäen. Kun koira löytää kepin, se pal-kataan ruhtinaallisesti ja näin kasvatetaan keppihulluutta. Anu painotti, että ohjaajan on tunnettava koira ja annettava palkkio koiran mukaan (herkälle koiralle ei voi karjua HYVÄÄ! metsä raikuen, tai se menee hämilleen).

Ensimmäinen jälki merkitsee ilmaisun kannalta paljon eli ohjaajan on reagoitava koiran kannalta oikein ja kannustavasti ensimmäiseen keppi-ilmaisuun. Jos koira ei osaa leikkiä, jäljelle voi jättää ruokaa pakasterasiassa, jonka päällä on keppi. Jos koira jäljestää mieluummin kuin ilmaisee, on tärkeää rakentaa keppihulluus!

Kahdesta kolmeen onnistunutta jälkeä viikonlopussa ja on rakennettu hyvä alku. Seuraavaksi jäljen pituutta kasvatetaan kaksinkertaiseksi ja laitetaan yksi keppi jäljen keskelle. Jälki koostuu erilaisista pätkistä: janalta kepile, kepiltä kepile jne. Anu kertoi, että hän ei käytä loppupalkkaa, vaan antaa koiran pitää viimeisen kepin (ja kokeessa antaa eri kepin viimeisen tilalle). Harjoittelun edistyessä koira ei ole mukana jäljen teossa. Kepit näytetään koiralle autolla ja käytetään aluksi koiran suussa pitämiä keppejä hajun vuoksi. Koiran on etsittävä jo itse jälkeä, harjoitteita vaikeutetaan hiljalleen koiran kehittyessä. Kulmat, teiden ylitykset jne. eivät ole ongelma koiralle vaan ihmiselle! Kun koira osaa jäljestää noin 100 metriä pitkää ja 30 minuuttia vanhaa jälkeä, voidaan edetä koulutuksessa.

Anu harjoittelee nuorella koiralla melko pian jo 400–500 metrin pituisia jälkiä, jolloin saadaan kestoja tekemiseen. Jälkeä pidennetään ja vaikeutetaan sekä tehdään kulkua ja mutkaa. Jana otetaan mukaan harjoiteltaviin asioihin vasta kun keppihulluutta ja uteliaisuutta on kehitetty pidemmälle. Keppien määrän sijaan keppien väli-

nen etäisyys on merkittävä asia. Anu tekee alle kilometrin pituisia jälkiä kokeneellekin koiralle ja huolehtii siitä, että keppien välinen etäisyys on riittävä. ”Jos koira ei pidä keppi-ilmaisusta, on turha lisätä niiden määrää” Anu toteaa. Kaikki kepit ovat arvokkaita ja ne on löydettävä. Ohjaajalla on oikeus löytää itsekin keppejä eli kannattaa keskittyä etsimään niitä jäljestettäessä eikä vain seurata koira.

Vahvista harjoittelussa perustaa

Ohjaajan on seurattava omaa toimintaansa ja luettava koiraansa. Koiran itsevarmuuden kehittäminen on tärkeää. Voimakas jäljen ylösotto ja voimakas jäljestys erottavat jäljestyksen haahuilusta. Metsäjäljellä ohjaaja voi auttaa koiraan janan jälkeen. Älä paineista koiraan janalla ja muista rakentaa sille itseluottamusta. Koira ei välttämättä ymmärrä esimerkiksi jäljen etsimistä, jos sitä ei ole kunnolla opetettu sille.

”Vahvista harjoittelussa aina perustaa, koska kaikissa ongelmatilanteissa koira toimii perustan mukaisesti” Anu painottaa. Koiralle on opetettu kokemuksen kautta miltä jälki haisee oikeaan suuntaan ja että se lähtee kohtisuoraan pois tieltä, jotta saadaan suora eteneminen. Vahvista haussa pysymistä. Janaharjoituksissa minimoidaan väärään suuntaan meneminen. Koira kannustetaan voimakkaaseen jäljen ylösottoon, eikä sitä rangaista väärään suuntaan menemisestä, koska se vaikuttaa itseluottamukseen.

Jälkiliinan on oltava koiralle kiva juttu. Koira ohjataan sanallisesti ja päästetään

narusta irti, jos koira ajaa yli kulmasta. Anu ei käytä jälkiliinaa pakotteiden antamiseen, koska metsässä se jää usein kiinni ja koira luulee, että sitä rangaistaan kun liina kiristyy esim. puuhun kiinni jäämisen vuoksi.

Kokeneemman koiran harjoituksissa on aina oltava jokin ajatus. Näitä voivat olla esimerkiksi jana, kepit, kulmat, kalliot, tienylitykset tai suot. Koira koulutetaan 2–3 vuoden aikana itsensä haastamiseen ja teknisesti valmiiksi. Kun koira on jo osaava ja kokenut, treenaamalla motivaatio vain hiipuu, jos ohjaaja ei enää keksi mitään uutta. Haasta koira etsimään! Osa koirista etenee kepiltä kepile (erityisesti painemenet ovat tällaisia) ja osa koirista haluaa vain päästä jäljen päähän. Ei ole olemassa manuaalia miten kaikki koirat tekevät, joten on opittava lukemaan omaa koira! Mieti kuinka pitkää, raskasta ja vanhaa jälkeä koira pystyy ajamaan? Hae rajat ja purista vähän yli!

Jäljestämisen taitoa on ylläpidettävä koko uran ajan. Jäljet on suunniteltava siten, että ne ovat haastavia. Hyvä jälkikoira on koulutettu vaativampaan työskentelyyn, kun mitä kokeissa normaalisti testataan. Kävele puunrunkoja pitkin, hypi lätäkös-tä toiseen! Hiekkakuoppa on alustana tosi vaikea. ”Jälki on todella mielenkiintoinen laji”! totesi Anu luennon lopuksi. Kiitos Anu todella innostavasta ja opettavaisesta luennosta!

MEJÄä eli verijälkeä käsittelemme Haku-ruudun seuraavassa numerossa ♦

TEKSTI: IINA RINNE

”Mitä enemmän puututte väärin tekemiseen, sitä enemmän teidän tulee antaa koiralle positiivista palautetta!”

-Muistiinpanoja Tomi Sarkkisen 15.3.2016 Vantaalla pitämästä noutajan peruskoulutusluennosta

Aluksi Tomi esitteli itsensä kertomalla, että hän on aloittanut koiraharrastuksen noutajilla vuonna 2000 ja on nykyisin paitsi koira-alan yrittäjä noutajien koulutukseen erikoistuneen Koirapalvelu Sarkkisen omistajana, myös noutajien taipumuskoe-, WT ja A-koetuomari ja labradorinnoutajakasvattaja. Tomi on kouluttanut useita käyttövalioita harrastusuransa aikana, joista tunnetuin on Laslo eli C.I.T POHJ KVA FIN KVA-FT FI KVA SE KVA NO KVA SE KVA-FT DK KVA-FT Blackthorn Bion. Luennolla meitä osallistujia ilahduttivat nuoret labradoripojat Urpo ja Sima, jotka antoivat eturiveissä istuville ”tassuterapi-aa” rapsutuksia kerjäten ennen omaa esiintymistään luentoon kuuluvassa käytännön osuudessa.

Taipumuskokeesta

Luennon aluksi Tomi kertasi taipumuskokeen osa-alueet, joita ovat sosiaalinen käyttäytyminen, vesityö, haku ja itseluottamustehtävä eli jälki. Tomi painotti, että kyseessä on taipumuskoe, joten esimerkiksi palautus rantaveiteen riittää ja haussa tuotavien lintujen määrä riippuu koiran työskentelystä eivätkä palautukset käteen ole välttämättömiä.

Hakuruudusta on tuotava neljästä kuuteen lintua riippuen koiran riistankäsittelystä ja hakuinnosta. Tärkeintä on, että koira tuo

ja tuomari voi tarvittaessa auttaa koira. Hakutehtävässä linnut on aseteltu ruutuun siten, ettei koira saa kaikilta riistoilta näkökontaktia ohjaajaan. Ehdottomia hylkääviä virheitä ovat riistan päälle virtsaaminen ja sen päällä kieriminen. Taipumuskokeen jälki on 80 metriä pitkä, kanilla vedetty jälki. Tomi olettaa, että koira alkaa itsenäisesti tuoda jäljestämäänsä kania eikä koira pidä lähtökohtaisesti kutsua. Kanin osalta palautus puolimatkaan riittää, jos muut taipumuskokeen osiot ovat menneet hyvin. Taipumuskokeessa arvioidaan kokonaisuutta ja joka riistalajilla voi auttaa kerran.

Yleisöstä esitettiin kysymys saako koira palkata ruualla taipumuskokeessa? Tomi neuvoi aina kysymään tuomarilta jos jokin asia askarruttaa. Hän kertoi, että ruualla palkkaaminen riippuu tuomarista ja jos palkkaaminen on sallittu, nameja tulee antaa kohtuudella, jotta nähdään koiran työhalu. Naksuttimen käyttö on kielletty taippareissa.

Pennun koulutus

Luoksetulo on ensimmäinen pennulle opettava asia. Usein pennut on opetettu jo kasvattajalla tulemaan ruokakupille pillin äänen kuullessaan. Opetettaessa luoksetuloa ruualla, Tomi opettaa koiran tulemaan lähelle ja rauhoittumaan sekä keskittymään kutsuttaessa. Kun koira on rauhoittunut eikä py-

ri enää pois, se vapautetaan. Pennut otetaan syliin asti ja pidetään hellästi väkisin kiinni, kunnes pentu rauhoittuu. Koiran ollessa ohjaajan lähellä, sille annetaan vain hyvää palautetta. Tomi painotti, että kouluttamisessa tulee muistaa mustavalkoisuus sekä kieltojen ja kehujen oikea-aikaisuus. ”Mitä enemmän puututte väärin tekemiseen, sitä enemmän teidän tulee antaa koiralle positiivista palautetta” Tomi teroitti kuulijoille.

On tärkeää muistaa, että koiralle annetaan vain yksi käsky. Pennun kanssa valitaan ne hetket luoksetulokäskylle, jolloin se varmas- ti tulee. Jos koira ei reagoi käskyyn, sen tekeminen keskeytetään menemällä luokse, katso- malla silmiin, jättämällä koira odottamaan ja kutsumalla uudestaan luokse.

Noudon harjoittelun Tomi aloittaa vas- ta pennun ollessa noin seitsemän kuukau- den ikäinen, koska hän on varma, että koiril-

la on taustojensa puolesta siihen hyvä moot- tori. Ennen noutoharjoittelua pennun kanssa on opittu varma luoksetulo, rauhoittuminen ja peruskäyttäytyminen sekä tutustutettu sitä erilaisiin ympäristöihin ja tilanteisiin. Palau- tusta ajatellen pentu totutetaan käsiin pitele- mällä sen päätä ja silittelemällä. Samalla ope- tetaan ”odota”-käskyä päästämällä kättä vä- hän irti pennusta ja kehumalla pentua kun se pysyy kiinni pitämättä paikallaan.

Ylösotoissa Tomi painotti spontaaniutta ja totesi, että koiraa ei tule innostaa tai komen- taa, koska kokeessakaan et näe milloin koira on riistalla. Jos koiralla on ongelmia riistan tuomisessa, tee koirasta noutohullu esimer- kiksi pallorallilla. Riistaan tutustuminen teh- dään vetämällä pieni jälki, lähdetään koiran kanssa ”lenkille”, jossa koira törmää jälkeen ja tuo spontaanisti riistan.

Tomi Sarkkinen kertoi, että paikallaolon

harjoittelu on helpoin tapa rakentaa johta- juutta. Hän sanoi, että koirat oppivat laske- maan eli harjoituksissa tulee hakea vaihte- lua ja yllätyksellisyyttä mm. odotusaikojen pituuksiin. Koiran on opittava, että kaikki mikä lentää, ei ole tarkoitettu koiralle nou- dettavaksi ja tämä opetetaan hakemalla vä- lillä itse. Jos koira lähtee liikkeelle ilman lu- paa paikallaolosta, Tomi siirtää koiran ta- kaisin paikalleen.

Harjoitteluvinkkejä

On koiria, jotka aristavat nimenomaan kani- jälkeä. Jälki saattaa sujua ja kaninkin koira ottaa, mutta jäljestys yksin pelottaa. Jos koi- ra on epävarma, kävele jälki sen kanssa. Jos koira kyselee eli ei etene linjalla vaan pysäh- tyy vilkuilemaan ohjaajaa, napanuoraa voi- daan pidentää yksittäisillä, pitkällä noudoil- la joissa etäisyys ohjaajaan on 50–100 metriä. Koiralla tulee olla selkeä muistikuva noutoesi- neen sijainnista. Alkuvaiheessa muistinoutoja tehdään pidentämällä matkaa alkuperäiseen noutopisteeseen.

Haun opettaminen kannattaa aloittaa yh- dellä damilla, jotta ei tule vaihtamista tai ha- juista luopumista. Koira jätetään istumaan, kävellään hakualueelle, jonne pudotetaan dami, palataan koiran luo ja annetaan ha- kukäsky. Koira oppii, että dami suussa ei kannata juosta, palkinto tulee vain yhdestä paikasta. Tehtävää voidaan vaikeuttaa heit- tämällä lähelle toinen dami koiran palaut- taessa. Jos koira yrittää vaihtaa ja pudot- taa ensiksi hakemansa damin, lähelle heitet- ty nostetaan ripeästi ylös ennen kuin koira ehtii vaihtaa. Näin koira oppii, ettei vaihde- ta. Damien määrää voidaan lisätä tekemällä selvästi kaksi eri hakualueutta. Hakua harjoit- teltaessa paikallaolon oltava varma ja koira

korjataan istumaan takaisin odotuspaikalle, jos se siirtyy.

Seuraamisen ja sivulla olon oikea paikka opetetaan ruualla ja kehuilla. Paikkaa vahvis- tetaan tekemällä puolikäännöksiä sekä siirty- mällä sivusuunnassa koiran seurattessa. Sitten kun koira ei vedä hihnassa, samoja harjoittei- ta tehdään kytkettynä. Jos koira ei siirry ruu- alla ja kehuilla, se siirretään tarvittaessa käsin. Oikeaa paikkaa vahvistetaan kehumalla koi- raan. Älä anna koiran edistää, koska se pahe- nee ajan myötä. Älä myöskään käytä lisäkäs- kyjä, koska se stressaa koiraa. Kehut rauhoit- tavat ja Tomi painottaa kehumaan koiraa sillä pienellä hetkellä, kun se kulkee oikein.

Tomi haluaa koiran tuovan palautukset oh- jaajan eteen, jotta koira ehtii rauhoittua ja To- mi näkee siitä rauhoittumisen. Pentu saa vielä pyöriä damin kanssa ohjaajan lähellä, koska dami pysyy hyvin suussa hampaiden vaihtu- miseen asti. Tarvittaessa pennusta dameineen voi ottaa kiinni ja pitää sitä lähellä.

Joskus ongelmana voi olla, että koira jää kauemmas, kun sillä on jotain suussa. Tä- tä korjataan pitämällä koiraa hihnassa, anta- malla sen kantaa ja vetämällä sitä lähemmäs. Alle vuoden ikäistä koiraa ei kannata korjata, jos se tiputtelee noutoesinettä. Oikea-aikainen kehuminen on tärkeää! ”Pentua tulee kehua, kun sillä on dami suussa. Jos se pudottaa, älä sano mitään” Tomi neuvoi. Kotona kannattaa istua tuolilla ja silittelä koiraa, kun se pitää jo- takin. Koira pitää saada ymmärtämään, että kantaminen on oikein.

Luennon puolivälissä seminaariväki siir- tyi ulos ja Tomi näytti omilla koirillaan asioi- ta, joista oli puhunut. Erinomainen luento an- toi paljon hyviä neuvoja aloitteleville ja koke- neemmillekin harrastajille. Kiitos Tomi! ♦

Raija Theoharous

*Ampujia, vasemmalta Petri Matintalo,
Aapo Isotalo ja Lauri Illukka*

Noutajien A-metsästyskoe Oripäässä 22.10.2016

Uudenmaan Noutajakoirayhdistys järjesti lokakuussa noutajien Nome-A metsästyskokeen Oripäässä. Noutajien A-koe on metsästyskoe, joka suoritetaan todellisessa metsästystilanteessa ja kokeen tarkoituksena on arvostella noutajien ominaisuuksia ja toimintaa käytännön metsästystilanteissa. Perimmäisenä kokeen tarkoituksena on kerätä tietoa jalostustyötä varten, ku-

Lokakuisen Oripään Nome-A kokeen valmistelu alkoi jo syyskuun puolivälissä kun samoissa maastoissa järjestettiin A-kokeenomainen epävirallinen noviisien harjoitus-

Noutajien A-kokeita järjestetään Suomes-
sa pääsääntöisesti ajojahteina riistarikkaissa
kartanomaastoissa. Oripään maastoissa, jot-
ka eroavat hieman riistariikaudeltaan perin-
teisistä kartanojahtialueista, osa kokeesta to-
teutettiin ajojahtitilanteita mukaillen siirto-
lintukokeena. Näiden ns. drive-tilanteiden

HAKURUUTU 27

esille kaikki kokeelta ja koirilta odotetut asiat. Koirien riistanlöytökyky nousi ratkaisevaksi tekijäksi päivän edetessä. Heti kokeen alkuvaiheessa lähetettiin useampi koira nou-
toon, jotka sitten epäonnistuivat haastavissa selkeissä noudoissa peitteiseen kuusitaimikkoon. Osalle koirista tuli tässä tilanteessa virheeksi ns. ewe-wipe, eli seuraava samalle riistalle lähetetty koira onnistui noudossa. Mielenkiintoisin tilanne kokeen alussa kuitenkin nähtiin, kun alueelle lähetettiin neljä koiraa ja kukaan ei onnistunut löytämään riistaa. Tiedetylle alueelle oli kuitenkin nähty pudotettavan useampi riista, mutta osallistujien onneksi tuomaritkaan eivät näitä lintuja lopulta löytäneet. Noutajien A-kokeessa löytymätön riista ja ns. ewe-wipe virhe voi-

esille kaikki kokeelta ja koirilta odotetut asiat. Koirien riistanlöytökyky nousi ratkaisevaksi tekijäksi päivän edetessä. Heti kokeen alkuvaiheessa lähetettiin useampi koira noutoon, jotka sitten epäonnistuivat haastavissa selkeissä noudoissa peitteiseen kuusitaimikkoon. Osalle koirista tuli tässä tilanteessa virheeksi ns. ewe-wipe, eli seuraava samalle riistalle lähetetty koira onnistui noudossa. Mielenkiintoisin tilanne kokeen alussa kuitenkin nähtiin, kun alueelle lähetettiin neljä koiraa ja kukaan ei onnistunut löytämään riistaa. Tiedetylle alueelle oli kuitenkin nähty pudotettavan useampi riista, mutta osallistujien onneksi tuomaritkaan eivät näitä lintuja lopulta löytäneet. Noutajien A-kokeessa löytymätön riista ja ns. ewe-wipe virhe voidaan todentaa vasta tuomarin tarkistettua alueen. Tilanteessa, jossa tuomaritkaan eivät löydä pudonnutta riistaa jatkuu koe noudossa epäonnistuneiden koirien osalta ilman virhemerkintöjä.

esille kaikki kokeelta ja koirilta odotetut asiat. Koirien riistanlöytökyky nousi ratkaisevaksi tekijäksi päivän edetessä. Heti kokeen alkuvaiheessa lähetettiin useampi koira noutoon, jotka sitten epäonnistuivat haastavissa selkeissä noudoissa peitteiseen kuusitaimikkoon. Osalle koirista tuli tässä tilanteessa virheeksi ns. ewe-wipe, eli seuraava samalle riistalle lähetetty koira onnistui noudossa. Mielenkiintoisin tilanne kokeen alussa kuitenkin nähtiin, kun alueelle lähetettiin neljä koiraa ja kukaan ei onnistunut löytämään riistaa. Tiedetylle alueelle oli kuitenkin nähty pudotettavan useampi riista, mutta osallistujien onneksi tuomaritkaan eivät näitä lintuja lopulta löytäneet. Noutajien A-kokeessa löytymätön riista ja ns. ewe-wipe virhe voidaan todentaa vasta tuomarin tarkistettua alueen. Tilanteessa, jossa tuomaritkaan eivät löydä pudonnutta riistaa jatkuu koe noudossa epäonnistuneiden koirien osalta ilman virhemerkintöjä.

Kokeen alussa haastavaksi osoittautuneen taimikkoajon jälkeen koe jatkui fasaaniajolla metsäsaarekkeessa. Tässä tilanteessa tuomarit sijoittivat koirat saarekkeen reunoille ajoketjun peratessa aluetta. Tämän ajon aikana nähtiinkin koko kokeen kannalta se ratkaiseva asia. Koiralle tuli selkeä pudotus kallion päälle ja noutotilanteessa koira valittavasti hieman empi riistalla ja ns. pakkasi fasaania suuhun aika pitkään kaiken kansan nähden. Tämä tilanne osoittautuikin päivän päätteeksi olevan se ratkaiseva tekijä, miksi kyseiselle koiralle ei myönnetty sertifikaattia, vaikka muuten olikin kokeen paras. Sääntöjen hengessä tuomareiden tulkinta oli oikea, sillä noutajan riistankäsittelyn on oltava koko kokeen ajan moitteetonta. Kokeen parhaan koiran on myös esitettävä erinomaisen tehokasta työskentelyä koko metsästyspäivän ajan saadakseen sertifikaatin, joka voi johtaa valionarvoon FI FT-KVA. Voittuaan kolme A-koetta sertifikaatin arvoises-

esille kaikki kokeelta ja koirilta odotetut asiat. Koirien riistanlöytökyky nousi ratkaisevaksi tekijäksi päivän edetessä. Heti kokeen alkuvaiheessa lähetettiin useampi koira noutoon, jotka sitten epäonnistuivat haastavissa selkeissä noudoissa peitteiseen kuusitaimikkoon. Osalle koirista tuli tässä tilanteessa virheeksi ns. ewe-wipe, eli seuraava samalle riistalle lähetetty koira onnistui noudossa. Mielenkiintoisin tilanne kokeen alussa kuitenkin nähtiin, kun alueelle lähetettiin neljä koiraa ja kukaan ei onnistunut löytämään riistaa. Tiedetylle alueelle oli kuitenkin nähty pudotettavan useampi riista, mutta osallistujien onneksi tuomaritkaan eivät näitä lintuja lopulta löytäneet. Noutajien A-kokeessa löytymätön riista ja ns. ewe-wipe virhe voidaan todentaa vasta tuomarin tarkistettua alueen. Tilanteessa, jossa tuomaritkaan eivät löydä pudonnutta riistaa jatkuu koe noudossa epäonnistuneiden koirien osalta ilman virhemerkintöjä.

Kokeen alussa haastavaksi osoittautuneen taimikkoajon jälkeen koe jatkui fasaaniajolla metsäsaarekkeessa. Tässä tilanteessa tuomarit sijoittivat koirat saarekkeen reunoillemake ajoketjun peratessa aluetta. Tämän ajon aikana nähtiinkin koko kokeen kannalta se ratkaiseva asia. Koiralle tuli selkeä pudotus kallion päälle ja noutotilanteessa koira valittavasti hieman empi riistalla ja ns. pakkasi fasaania suuhun aika pitkään kaiken kansan nähden. Tämä tilanne osoittautuikin päivän päätteeksi olevan se ratkaiseva tekijä, miksi kyseiselle koiralle ei myönnetty sertifikaattia, vaikka muuten olikin kokeen paras. Sääntöjen hengessä tuomareiden tulkinta oli oikea, sillä noutajan riistankäsittelyn on oltava koko kokeen ajan moitteetonta. Kokeen parhaan koiran on myös esitettävä erinomaisen tehokasta työskentelyä koko metsästyspäivän ajan saadakseen sertifikaatin, joka voi johtaa valionarvoon FI FT-KVA. Voittetaan kolme A-koetta sertifikaatin arvoises-

Loppupuheet

Tulokset:	
Tuomarit: Miso Sipola ja Pekka Uusimäki. Vastaava koetoimitsija Antti Tarkkala	
1. sija	AI knu Monitoimen Aamulento & Päivikki Kiuru, Säkylä
2. sija	AI Ibu Wijmas Mumin & Tomi Sarkkinen, Vantaa
3. sija	A3 Ibu Waterfowler Copper & Mervi Salo, Hyvinkää

TEKSTI: IINA RINNE

TOKOn ja PK:n vuosi 2016

Uudenmaan noutajat ry:n vuosi 2016 oli aktiivinen tottelevaisuustoimikunnan ja palveluskoiratoiminnan osalta. Tottelevaisuuden osalta järjestettiin useita kurssimuotoisia koulutuksia koskien rally-tokoa, nometottista, arkitottista ja pentutokoa sekä kaksi pentukurssia, joissa opeteltiin mm. rauhoittumista, hihnäkäytöstä ja tottelevaisuuden alkeita häiriön alla. TOKO-klinikalla oli mahdollista hioa liikkeitä kisavalmiiksi ja saada palautetta TOKO-ylituomarilta.

Uutena kokeiluna koulutustarjonnassa olivat suuren suosion saavuttaneet ilmaiset nometottisillat, joiden tavoitteena oli parantaa koirakoiden perushallintaa, jotta lajikoulu-

tuksissa ei tarvitsisi käyttää siihen aikaa.

Palveluskoiratoiminnassa järjestettiin käyttäytymiskokeeseen valmentava BH-kurssi sekä viikonlopun mittainen peltojätkiseminaari.

Organisaattorina näissä kursseissa ja tapahtumissa toimi toko-toimikuntaa vuonna 2016 vetänyt Iina Rinne. ”Kiitän lämpimästi kaikkia kouluttajia, jotka antoivat aikaansa harrastajien hyväksi ja koulutuksiin osallistuneita innokkaita harrastajia, joiden ilo ja onnistumiset olivat palkitsevia kouluttajan näkökulmasta” sanoo Iina vetäytyessään toistaiseksi roolista aktiivitoimijana Uudenmaan noutajat ry:ssä. ♦

Sari ja Ulla

ti saavuttaa koira Suomen FT-KVA (Field Trial) Käyttövalion arvon. Tämä valionarvo on erittäin arvostettu ja vielä hyvinkin harvinainen, sillä näitä valionarvoja myönnetään todella harvoin suomalaisille koirille.

Koepäivän alun ajojahtitilanteiden jälkeen päivä jatkui liikkuvana metsästyksenä pitkä puron varta pitkin. Koira kulkivat molemmin puolin leveää puroa spanieleiden perässä puron varren karheikkoo. Koe eteni ja osallistujille saatiin tasaisesti pudotuksia. Päivän edetessä alkoi kuitenkin kokeen kesto ilmetä osallistuvien koirien suorituksissa ja muutamien kohdalla näkyi stressi ja paineensietokyvyn häviämien.. Pitkä päivä oli tehtävänsä ja osalla keskittyminen ei ollut enää valitettavasti parhaimmillaan, joka näkyi kokeen loppuosan suorituksissa. Muutamalle ohjaajalle kävi valitettavasti niin, että koirat olivat riittävästi pois hallinnasta, eli ns.

’out of control’, jonka seurauksena ohjaajat joutuivat itse hakemaan koiransa pois maastosta ja heidän kokeensa keskeytyi siihen.

Järjestäjien iloksi saimme kuitenkin nähdä loppuun asti hienoja noutoja ja hyvin toimivia koiria. Kokonaisuudessaan osallistuvat koirat toimivat kokeessa hienosti esittäen parasta osaamista ohjaajiensa kanssa. Järjestäjien puolesta haluan esittää isot kiitokset kokeen osallistujille ja tuomareille unohtamatta kuitenkin muita toimitsijoita jotka mahdollistivat onnistuneen koepäivä. Kokeen ampujat toimivat myös hatunnoston arvoisesti; ammutut laukaukset olivat turvallisia ja harkittuja. Yhdistys pyrkii jatkossakin järjestämään vastaavia A-kokeita lisää. Jos olet kiinnostunut näistä tapahtumista, niin seuraathan nettisivujemme tiedotuksia aiheesta, sillä kokeisiin on aina tarvetta toimitsijoista ja avustajista. ♦

Minna Hurme

TEKSTI: ANTTI TARKKALA

Nome-koulutusta Karjalohjalla marraskuussa

Yhdistyksen Nome-toimikunta järjesti marraskuussa Karjalohjalla koulutusviikonlopun, jossa muistettiin kuluneen vuoden tapahtumissa mukana olleita aktiivisia koetoimitsijoita. Tämän ns. kiitoskoulutusviikonlopun yhteydessä järjestettiin myös kaikille jäsenille avoin rastimuotoinen koulutus. Kiitoskoulutettavia opasti arvostettu taipumuskoe- ja noutajien B-metsästyskoetuomari ja pitkäaikainen noutajaharrastaja Tuija Hukkanen Pieksämäeltä ja rastikoulutettavia opastivat Nome-toimikunnan jäsenet.

Nome-toimikunnan kiitoskoulutus on jo perinteeksi muodostunut tapahtuma, joka järjestetään vuoden loppupuolella. Koulutustapahtumalla yhdistys haluaa kiittää koikeissa ja koulutuksissa vuoden mittaan tal-

koissa mukana olleita henkilöitä tarjoamalla heillekin mahdollisuuden kouluttautua omalla koiralla tai osallistua kuunteluoppilaana ja saada opastusta ulkopuolisen kouluttajan toimesta. Ovathan nämä kiitoskoulutukseen osallistuvat kuitenkin omalta osaltaan antaneet yhdistyksen toiminnalle ja jäsenistölle jo ison panostuksen luovuttamalla omaa vapaa-aikaansa yhdistyksen toiminnalle.

Koulutusviikonlopun rastimuotoinen koulutus oli kokeiluluontoinen tapahtuma ja viikonlopun aikana saadun palautteen perusteella vastaavia koulutuksia järjestetään varmasti jatkossakin. Kouluttajina toimivat toimikunnan oman henkilöt ja alhaisella koulutusmaksulla katettiin ainoastaan maastovuokrasta ja lounasruokailusta aiheutuvat kulut. Koulu-

tusryhmät oli jaettu koirien osaamistason mukaisesti ja kukin kouluttaja hoiti omaa koulutusrastiaan. Eri rastien koulutusteemat olivat perushallintaan liittyvä asiat, paikallistamiskyky ja markkeeraus sekä ohjaaminen ja rajatulla alueella työskenteleminen.

Yhdistyksen Nome-toimikunta haluaa kiittää kaikkia vuoden tapahtumiin osallistuneita aktiiveja myös jatkossa. Tulevalle vuodelle on suunnitelmassa tämän perinteisen koulutusviikonlopun järjestäminen ja jäsenistölle on varmistikin tarjolla muutakin koulutusta. Ressursien salliessa pyrimme pitämään kaikille jäsenille avoimia koulutuspäiviä esimerkiksi rastimuotoisesti tai mahdollistaen omatoimiharjoittelun hankkimalla koulutusmaastoja käyttöön johonkin tietulle viikonlopulle. Em. koulutusten lisäksi on tietenkin tarjolla myös

perinteiset taipumuskoe- ja metsästyskoekurs-
sit keväällä.

Jos olet kiinnostunut osallistumaan koulutuksiin, niin kannattaa seurata yhdistyksen nettisivuston päivityksiä ja facebook-sivua. Tapahtumista tiedotetaan aina hyvissä ajoin ennakoon sähköisissä kanavissa, joten ole aktiivinen ja seuraa tulevaa tarjontaa. Koetoimitsijoita kaipaamme myös jatkossa, joten jos olet innokas tulemaan mukaan tapahtumien järjestämiseen, olethan yhteydessä toimikunnan henkilöihin, joiden yhteystiedot löydät nettisivuilta. ♦

Antti Tarkkala

UMN VALOKUVAKILPAILUN TULOKSET

METSÄSTYS: Mikko Airimo "Metsä"

HARRASTUS: Annaleena Rauha "Lokki"

Mikko Airimo – Sateenkaari

Annaleena Rauha – Varjo vain

RENTOUS: Krista Riitinki "Rennosti"

Lisäksi raati halusi antaa
kahdelle kuvalle erityismaininnan:

*Erittäin hienoja valokuvia ja
valinta oli vaikea.*

Kiitoksia kaikille osallistuneille!

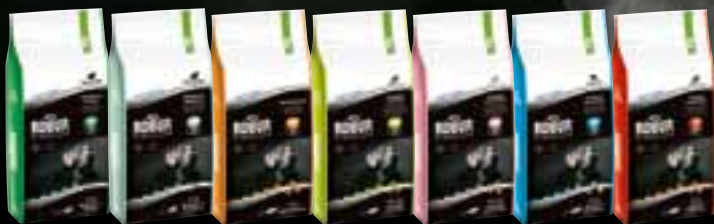
Palautusosoite:
Heli Malinen
Ruutikellarinkuja 8 c 13
02650 Espoo

A taste of Sweden

BOZITA ROBUR

Paremmen toimiva
– paremmat tulokset

Bozita Robur on Ruotsissa valmistettu super-premium koiranruoka, joka vahvistaa koirasi kehoa ja sen toimintoja. Se sisältää erittäin paljon tuoretta ruotsalaista lihaa sekä ravintoaineita, jotka yhdessä pitävät koirasi ruoansulatuksen ja nestetasapainon optimaalisissa balansseissa. Bozita Robur -sarjasta löydät täydellisen vaihtoehdon koirasi kaikkiin elämänvaiheisiin. Koirien testaamat maut.

BOZITA
ROBUR
The Functional Dog Food

www.bozita.com

Hyvää ruokaa
Lantmännensiltä.

Lantmännens Doggy AB, Finland • puh. 09 454 3396